

1144

ZARZĄDZENIE Nr 343 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 26 listopada 1956 r.

w sprawie zasad obliczania premii.

W związku z powstałymi wątpliwościami co do podstawy obliczania premii — do czasu rozpatrzenia tego zagadnienia przez Sąd Najwyższy zgodnie z przepisem art. 5 ustawy z dnia 19 listopada 1956 r. o uregulowaniu zaległych roszczeń dodatkowych ze stosunku pracy (Dz. U. Nr 53, poz. 239) zarządza się, co następuje:

1. Premię należy obliczać i wypłacać tylko od wynagrodzenia zasadniczego (podstawowego) w rozumieniu zbiorowych układów pracy lub innych przepisów ustalających zasady wynagrodzenia.

2. Obliczanie premii od wynagrodzenia zasadniczego łącznie z dodatkiem funkcyjnym lub z innymi dodatkami (np. lokalnym, specjalnym) może nastąpić tylko wówczas, gdy przepisy regulujące zasady premiowania danej kategorii pracowników wyraźnie przewidują włączenie tych dodatków do podstawy obliczania premii.

3. Przez użyte w przepisach regulujących zasady premiowania określenia: „płaca zasadnicza (podstawowa)”, „wyna-

godzenie zasadnicze (podstawowe)” lub „uposażenie zasadnicze (podstawowe)” rozumie się wyłącznie wynagrodzenie przysługujące z tytułu osobistego zaszeregowania, bez jakichkolwiek dodatków.

4. Zawarte w instrukcjach dotyczących planowania lub sprawozdawczości, wydanych przez Państwową Komisję Planowania Gospodarczego i Główny Urząd Statystyczny lub ministerstwa, określenia wynagrodzenia podstawowego (zasadniczego) nie mają zastosowania przy obliczaniu premii.

5. Powyższe zasady obliczania premii mają zastosowanie zgodnie z obowiązującymi zbiorowymi układami pracy lub innymi przepisami ustalającymi zasady wynagrodzenia (ust. 1) zarówno do roszczeń za okres ubiegły po dzień 24 listopada 1956 r., jak i za okresy bieżące, poczynając od dnia 25 listopada 1956 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

1145

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 23 listopada 1956 r.

w sprawie przekazania Ministrowi Górnictwa Węglowego uprawnień do ustalania cen na roboty geodezyjne z zakresu miernictwa górniczego podziemnego, wykonywane przez podległe mu przedsiębiorstwa.

Na podstawie § 1 ust. 2 i 3 uchwały nr 406 Rady Ministrów, z dnia 3 czerwca 1953 r. w sprawie właściwości organów do ustalania niektórych cen, opłat i stawek taryfowych oraz w sprawie zasad i trybu składania wniosków o ustalenie cen, opłat i stawek taryfowych oraz określenie wytycznych do ich ustalenia (Monitor Polski z 1953 r. Nr A-57, poz. 722, Nr A-96 poz. 1336, Nr A-115, poz. 1495, z 1954 r. Nr A-50, poz. 683 i z 1955 r. Nr 65, poz. 850, Nr 120, poz. 1582 i Nr 123, poz. 1601) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przekazuje się Ministrowi Górnictwa Węglowego uprawnienia do ustalania cen na roboty geodezyjne z zakresu

miernictwa górniczego podziemnego, wykonywane przez podległe przedsiębiorstwa dla jednostek gospodarki społecznej.

§ 2. Ceny, o których mowa w § 1 powinny być ustalone w wysokości pokrywającej koszty własne robót z doliczeniem planowego zysku w wysokości 3%.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: St. Jędrzychowski

1146

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW FINANSÓW I GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 6 listopada 1956 r.

w sprawie finansowania akcji usuwania pozostałości zniszczeń wojennych w miastach i osiedlach.

Na podstawie § 1 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. z 1950 r. Nr 22, poz. 188 oraz z 1951 r. Nr 25, poz. 185 i Nr 51, poz. 364) i § 4 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1950 r. w sprawie zakresu działania władz naczelnych w dziedzinie budownictwa (Dz. U. Nr 58, poz. 529) oraz w związku z uchwałą nr 546 Prezydium Rządu z dnia 24 sierpnia 1956 r. w sprawie zniesienia stanowiska Pełnomocnika Akcji Robót Rozbiórkowych zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Z dniem 1 lutego 1957 r. znosi się typ 12 środków specjalnych — akcja robót rozbiórkowych.

2. W okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 stycznia 1957 r. operacje na rachunku akumulacyjnym środków specjalnych typu 12 mogą być dokonywane tylko w związku ze spłatą zadłużeń oraz przyjmowaniem należności wynikających z działalności prowadzonej w zakresie akcji robót rozbiórkowych do końca 1956 r.

3. Saldo na rachunku środków specjalnych na dzień 31 stycznia 1957 r. podlega przelaniu na rachunek dochodów budżetu właściwej rady narodowej.

§ 2. Dochody ze sprzedaży materiałów budowlanych uzyskanych z rozbiórki budynków oraz inne dochody i wydatki związane z usuwaniem zniszczeń wojennych w miastach i osiedlach będą objęte budżetami terenowym i powinny być preliminowane w części dotyczącej gospodarki komunalnej i mieszkaniowej.

§ 3. Prezydium rad narodowych będą prowadziły akcję usuwania pozostałości zniszczeń wojennych w miastach i osiedlach:

- 1) bądź to przez oddziały robót rozbiórkowo-porządkowych, działające jako jednostki budżetowe,
- 2) bądź to systemem zlecania zadań przedsiębiorstwom robót rozbiórkowo-porządkowych albo innym przedsiębiorstwom

terenowym lub spółdzielniom — przez pokrywanie faktur z kredytów budżetowych.

§ 4. W zakresie unormowanym niniejszym zarządzeniem traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 30 czerwca 1952 r. w sprawie środków specjalnych i gospodarstw pomocniczych jednostek budżetowych (Monitor Polski Nr A-60, poz. 914 z późniejszymi zmianami).

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1957 r.

Minister Finansów: w z. J. Kole

Minister Gospodarki Komunalnej: w z. St. Sroka

1147

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO

z dnia 9 października 1956 r.

w sprawie zasad stosowania mandatów karnych przez administrację leśną w resorcie przemysłu chemicznego.

Na podstawie § 2 ust. 1 i 2 zarządzenia nr 4 Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 1952 r. w sprawie nadania niektórym organom władzy uprawnień do nakładania i ściągania grzywien w drodze mandatu karnego (Monitor Polski Nr A-9, poz. 84) zarządza się, co następuje:

§ 1. Do nakładania i ściągania grzywien w drodze mandatu karnego uprawniona jest administracja leśna jednostek podległych nadzorowi Ministra Przemysłu Chemicznego.

§ 2. Nakładanie i ściąganie grzywien w drodze mandatu karnego może być stosowane tylko na podstawie imiennego

upoważnienia wydanego na piśmie przez przełożoną władzę służbową i jedynie za oznaczone w upoważnieniu czyny z zakresu szkodnictwa leśnego i ochrony przyrody.

§ 3. Do wydawania imiennych upoważnień do nakładania i ściągania grzywien w drodze mandatu karnego uprawniony jest dyrektor jednostki organizacyjnej w stosunku do podległych pracowników administracji leśnej.

§ 4. Nakładanie i ściąganie grzywien w drodze mandatu karnego może być stosowane za następujące czyny w wysokości niżej podanej:

A. Wykroczenia przeciwko przepisom o szkodnictwie leśnym i polnym:

- 1) wydobywanie w lesie żywicy lub soku brzoźowego
- 2) nacinanie w lesie drzew lub ich uszkodzanie w inny sposób
- 3) niszczenie w lesie sadzonek lub mrowisk
- 4) zdzieranie kory lub obrywanie szyszek w lesie
- 5) zwożenie do lasu kamieni, śmieci, nieczystości lub padliny
- 6) przechodzenie przez las w miejscach zabronionych
- 7) przejazd przez las w miejscach zabronionych
- 8) zbieranie w lesie w miejscach niedozwolonych lub też bez posiadania wymaganego zezwolenia w tych miejscach kory, wiórów, darni, trawy, wrzосу, mchu, ściółki, szyszek, grzybów, jagód, owoców lub ziół

mandat w wysokości 20 zł (z wyjątkiem przypadków wyrządzenia większej szkody i zachodzącej wobec tego potrzeby dochodzenia odszkodowania)

mandat w wysokości 10 zł (z wyjątkiem przypadków, o których mowa powyżej)

mandat w wysokości od 10 zł do 20 zł w zależności od stopnia zanieczyszczenia

mandat w wysokości 5 zł

mandat w wysokości 10 zł

mandat w wysokości 5 zł

Podstawa prawna: art. 9, 10 i 12 ustawy z dnia 14 kwietnia 1937 r. o szkodnictwie leśnym i polnym (Dz. U. Nr 30, poz. 224).

B. Wykroczenia przeciwko przepisom o ochronie przeciwpożarowej:

- 1) porzucanie na terenie lasów, wrzosowisk, suchych łąk i torfowisk oraz w odległości do 100 m od nich nie ugaszonych zapalek i niedopałków papierosów
- 2) rozniecanie na wyżej wymienionych terenach ognisk, pozostawianie lub przenoszenie palących się lub tłących przedmiotów, korzystanie z płomienia otwartego, jak również spalanie pokrywy gleby i pozostałości roślinnych.

mandat w wysokości 20 zł (z wyjątkiem przypadków spowodowania pożaru i zachodzącej w związku z tym odpowiedzialności)